

запалиха една къща. Тъзи бѣше единственната къща, която пострада въ днешния бой. Ами какво ли щѣха да направятъ турцитѣ, ако тѣ бѣха на наше мѣсто?

Когато отряда влѣзе въ с. Каджръ-Факлии, храбритѣ войводи Панаѳотъ и дѣдо Желю се спустнаха отъ възвишенността. Тѣ бѣха раздѣлили своя отрядъ на двѣ части, — отъ които едната частъ потегли подиръ дружинитѣ, а другата — храбро се нахвърля въ атака върху многочисления рогатъ и нерогатъ неприятелски добитѣкъ.

Нѣма да прѣувелича, ако кажа, че тукъ, между с. с. Садово и Каджръ-Факлии, имаше не по-малко отъ 6—8 хиляди едѣръ и дребенъ добитѣкъ: крави, волове, биволи, овце, кози и коне. Този, именно добитѣкъ, хората на войводитѣ и погнаха по разни направления.

Бѣхме въ с. Каджръ-Факлии, когато двамата войводи дойдоха при началника на отряда. Тѣ, както и тѣхнитѣ подчинени — доброволцитѣ, бѣха въоружени, както се казва, до зѣби: пушки на рамо, шашки на кръсть, ятагани и пищови на поясъ и патронташи прѣзъ рамо. Войводитѣ не се чувствуваха добрѣ, още повече, като видѣха, че началството не скриваше своето неудоволствие за тѣхното осждително, да не кажемъ прѣсѣтѣлно, поведение.

— А, ето и храбритѣ войводи пристигнаха, каза майоръ Чилиевъ, когато Панаѳотъ войвода се доближи до насъ.

— Е, че пакъ сж храбри, Константинъ Борисовичъ се обади щабсъ-капитанъ Сокалски. Не виждате ли съ каква яростъ тѣхнитѣ юнаци се нахвърлиха въ атака върху многочисления добитѣкъ?

Майоръ Чилиевъ справедливо бѣше възмутенъ отъ дѣйствието на войводитѣ и тѣхнитѣ хора, когато видѣ, че послѣднитѣ откарватъ добитѣка.

— Пратете една и двѣ роти да събератъ всичкия добитѣкъ и да го откаратъ въ Медвенъ, ми заповѣда майоръ Чилиевъ.

Азъ незабавно направихъ распореждане, но бѣше вече късно, защото доброволцитѣ на войводитѣ отдавна бѣха подкарали по-голѣмата частъ отъ добитѣка и нѣмаше възможность да се стигнатъ, понеже опълченската кавалерия бѣше напръдѣ да наблюдава противника. По такъвъ начинъ хората на войводитѣ откараха не по-малко отъ 4—5 хиляди глави добитѣкъ.